

før Lønarbejdere uden de Begrænsninger, som det ærede Medlem fra Verringe og hans Partifæller i Fjor ønskede og fik gennemført i Folketinget, skulde Husmænd, mindre Gaardmænd o. s. v. blive udelukket. I alt Fald maa jeg bestemt tilbagevise Tanken om, at jeg skulde have ønsket at medvirke til en saadan Udelukkelse.

Det ærede Medlem fra Odder (Hege-lund-Lange) talte i Gaar om det frie Skøn og erklærede, at der var ingen, der vilde dette til Livs. Naar det ærede Medlem saa fast og afgørende paastaar dette, hænger det formodentlig sammen med, at han ikke var Medlem af Rigsdagen i Fjor og derfor ikke har læst det Lovforslag, som Folketinget vedtog. I dette stod der nemlig udtrykkelig, at Optagelse eller Forbliven i en Sygekasse med Ret til at nyde Statstilskud skulde være betinget af, at vedkommendes Indtægts- og Formueforhold som Regel ikke oversteg disse Grænser: for enligstillede Personer i København 1,400 Kr., i Købstæderne 1,100 Kr. og i Landdistrikterne 800 Kr. Kom man over disse Grænser, vilde man som Regel blive udelukket. Jeg synes derfor, at det frie Skøn i høj Grad var udelukket fra det Lovforslag, som det ærede Medlems Parti i forrige Samling samlede sig om.

Det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard) begyndte med at sige, at det var en forholdsvis mild Omtale, jeg havde skænket ham. Jeg synes nu, at jeg plejer at behandle mine Modstandere forholdsvis mildt — maaske for mildt, det erkender jeg gerne, og navnlig skal jeg efter den Tale, det ærede Medlem holdt i Dag, erkende, at jeg vistnok har været for mild overfor ham, da jeg første Gang havde Ordet —, men det er nu en Gang min Natur ikke at være haard, og det ærede Medlem maa derfor undskylde, at jeg forleden tog paa ham med Fløjlshandsker. Det har maaske ogsaa haft sin Grund deri, at jeg ønskede at vinde det ærede Medlem, saa at vi kunde blive enige om Sagens Gennemførelse paa en heldig Maade. Men har jeg været mild forleden, kan det ikke siges, at det ærede Medlem i Dag var mild mod mig. Dette skal jeg imidlertid aldeles ikke bebrejde ham, det er maaske hans Natur ikke at være mild.

Det ærede Medlem omtalte Forhandlingerne i Fjor og sagde meget rigtigt, at Underudvalgets Virksomhed maatte gaa ud paa at samle de forskellige Anskuelser om en enig Indstilling. Dette falder meget godt sammen med, hvad jeg sagde i Gaar. Naar det ikke lykkedes, ved baade det ærede Medlem og jeg meget godt, hvem det var, der bragte Sagen til at strande. Jeg skal ikke paastaa, at det var det ærede Medlem, tværtimod har jeg det Indtryk, at han til det sidste havde ønsket at stemme for det Lovforslag, som han nu bekæmper, og netop derfor kan jeg ikke ret vel forstaa, hvorfor det ærede Medlem forleden med saa stor Styrke vendte sig mod Lovforslaget, som det nu foreligger, idet det jo i høj Grad stemmer med hans Opfattelse i forrige Samling.

Det ærede Medlem (Kierkegaard) beskæftigede sig igen i Dag med de københavnske Sygekasser, idet han sagde, at ingen havde rokket ved hans Udtalelser forleden om dem. Nej, men der var heller ikke nogen som helst Grund til at rokke ved disse Oplysninger, thi de er jo offentlig tilgængelige, saa at ethvert Menneske kan læse sig dem til. Det var virkelig ingen Nyhed, det ærede Medlem fortalte os, at de københavnske Sygekasser har indrettet sig saaledes, at Medlemmerne for det Kontingent, de betaler, sikrer sig nogenlunde anstændige Dagpenge, hvori samtidig indeholdes Sikkerhed for, at de kan betale, hvad der kræves af Sygehusene. Der er virkelig intet at skjule i denne Sag, det ærede Medlems Oplysninger er ikke af den Art, at der er Grund til at forsøge at rokke ved dem, de er rigtige. Men lige saa rigtigt er det, hvad jeg sagde i Gaar, at det er ligegyldigt, paa hvilken Maade Sygekasserne indretter sig, om de indretter sig saaledes, at de sikrer deres Medlemmer meget smaa Dagpenge, men ved Siden deraf forskellige Ydelser, som Kassen betaler, eller om de indretter sig saaledes, at de sikrer Medlemmerne større Dagpenge, hvoraf Medlemmerne da selv udreder Betalingen for Sygehusophold. Det bliver i Virkeligheden det samme, thi i begge Tilfælde er det Medlemmerne selv, der betaler, og ingen andre. Nu siger det ærede Medlem, at i de andre Kasser er det de raske Medlem-